

یک روان‌گردان طبیعی برای مبتلایان به افسردگی

15 خرداد 1401

بی بی سی: یک مطالعه نتیجه‌گیری کرده است که سیلوسایبین، ماده‌ای که در قارچ‌های به اصطلاح 'جادویی' وجود دارد، ظاهراً به سبک کردن بار فکری افراد مبتلا به افسردگی شدید کمک می‌کند به نحوی که در سایر داروهای ضدافسردگی مشاهده نمی‌شود.

محققان می‌گویند این نتایج، که براساس اسکن مغزی ۶۰ نفر به دست آمده، به این معنی است که این دارو ممکن است افسردگی را به شکلی منحصر به فرد معالجه کند.

داروهای روان‌گردان برای معالجه طیفی از اختلالات سلامت روان تحت بررسی و مطالعه هستند. به بیماران مبتلا به افسردگی اخطار داده می‌شود که سیلوسایبین را با تصمیم شخصی مصرف نکنند.

در کارآزمایی‌های علمی از یک نوع مصنوعی این دارو، آن هم تحت شرایط بسیار سخت و سخت پزشکی، استفاده شد. به علاوه بیماران در جریان مطالعه از مشاوره روان‌شناسان بهره‌مند بودند.

پروفسور دیوید نات، نویسنده این مطالعه و سرپرست مرکز تحقیقات روان‌گردان‌ها در دانشگاه کالج لندن، گفت که یافته‌های تازه در مورد سیلوسایبین "مهیج" و "مهم" است.

او می‌گوید که افسردگی می‌تواند باعث شود که مغز "گرفتار" تفکرات خاصی شود به طوری که نتواند از یک چارچوب منفی بپرهیزد.

اما به گفته او با مصرف سیلوسایبین، مغز این بیماران گشایشی را تجربه کرد به طوری که تا سه هفته بعد "انعطاف پذیرتر و سیال‌تر" بود.

این موضوع در اسکن‌های مغزی به صورت افزایش پیوند میان مناطق مختلف مغز قابل مشاهده بود. احتمال آنکه این بیماران ماه‌ها بعد وضع روحی بهتری داشته باشند بیشتر بود.

تغییرات مشابه در مغز افرادی که با داروهای ضدافسردگی معمول درمان شده بودند مشاهده نشد.

پروفسور نات گفت: "این موید پیش‌بینی اولیه ماست، و تایید می‌کند که سیلوسایبین ممکن است جایگزینی واقعی برای درمان افسردگی باشد."

فعالیت مغزی

روان‌گردان‌ها (سایکدلیکس) دسته‌ای از مواد توهم‌زا هستند که همه حواس را تحت تاثیر قرار می‌دهند. اینها نگاه، حس زمان و عواطف را تغییر می‌دهند.

درحالی که داروهای ضدافسردگی معمولی باید روزانه مصرف شوند، ممکن است فقط یک یا دو بار مصرف سیلوسایبین برای رسیدن به تاثیری مشابه کافی باشد. البته تایید این موضوع نیازمند تحقیقات بیشتر به روی بیماران بیشتر برای مدتی طولانی‌تر است.

نتایج این مطالعه که در نشریه “پزشکی نیچر” چاپ شده از دو تحقیق جداگانه اقتباس شده است. در مطالعه اول، همه شرکت کنندگان سیلوسایبین مصرف کردند؛ در مطالعه دوم برخی آن را دریافت کردند درحالی که برای سایرین یک نوع داروی ضدافسردگی دیگر تجویز شد.

کلیه شرکت‌کنندگان در این مطالعه از مشورت‌درمانی حرفه‌ای بهره‌مند بودند. اسکن مغزی در سه مورد – پیش از مصرف دارو، یک روز بعد از مصرف دارو و سه هفته بعد از آن – انجام شد.

پروفسور رابین کارهارت-هریس، نویسنده ارشد مطالعه، گفت: “ما هنوز نمی‌دانیم تغییرات در فعالیت مغزی بعد از اثر مصرف سیلوسایبین برای چه مدتی ادامه می‌یابد، و برای درک آن باید مطالعات بیشتری انجام دهیم.”

“ما می‌دانیم که بیماری در برخی موارد عود می‌کند، و ممکن است دلیلش این باشد که فعالیت مغز به الگوهای خشکی که در افسردگی می‌بینیم برمی‌گردد.”